

Особливості сучасної цивілізацію.

Виконала:
учениця групи В-11
Копейкіна Ксенія
перевірила:
Варламова К.С.

Зміст

- Основні особливості сучасної цивілізації.
- Висновок.
- Література.

Основні особливості сучасної цивілізації

Проблеми глобалізації світового суспільного простору є основними у розвитку сучасної цивілізації. Вчені світу активно обговорюють цю проблему і до цих пір не прийшли до певного консенсусу. Професор Паризького інституту політичних досліджень Б. Баді виділяє три виміри феномену глобалізації: 1) історичний процес, 2) процес гомогенізації світу у всіх відносинах; 3) визнання зростаючої взаємозалежності і підриву національного суверенітету.

За думку професора Гарвардського університету С. Хофмана, ми присутні при В «відтворенні в світовому масштабі того, що в ХІХ столітті національний капіталізм створив в окремих країнах ... У випадку з глобалізацією проблема лежить у сфері відносин між державою і ринком В». Навпаки професор Массачусетського університету Р. Річ вважає, що термін В«глобалізаціяВ» сьогодні В«має зовсім інший зміст, ніж 30-40 років тому, він навіть істотно відрізняється від того, яким користувалися всього лише десять років тому В».

У 1996-1997 роках у Копенгагені відбулися два семінари, присвячених соціальному прогресу. У результаті цих семінарів були сформульовані три висновки: двигуном глобалізації є світовий капіталізм, який представляє собою тенденцію людської історії і в той же час політико-ідеологічну програму; глобальний капіталізм як тенденція і політична програма лише частково відображає світогляд людства і суспільства; переважаючі зараз уявлення про прогрес потребують збагачення й розвиток на базі якої іншої універсалістської теорії.

- На думку російського суспільствознавця А. Панаріна, глобалізація веде до наступної дилеми: В«Або світ повинен бути перетворений геополітично так, щоб незахідне більшість безперешкодно запропонувало свої ресурси Заходу і дозволило тим самим продовжити існування цієї споживчої цивілізації до того часу, поки вона винайде новий, справедливіший Проект для всього людства ... Або світу доведеться тотальне перетворення ціннісного типу, включаючи нові принципи житнеустроєння, що відкривають довготривалу перспективу для всіх, а не одних тільки споживчих товариств Заходу В». В останньому випадку Росії з її традиційно В«неекономічнимиВ» цінностями повинна належати особлива роль. Як вважає російський дослідник Е. Кочетов, В«саме Росія може статиВ« локомотивом В»формування глобальної неекономічної моделі, бо вона володіє величезною етнонаціональною палітрою, широким спектром релігійно-етнічних блоків, потужним пластом духовного розвитку і величезним інтелектуальним потенціаломВ». Прихильники В«революційногоВ» підходу (Р. Ксохейн, Дж. Най, К. Омае, Т. Фрідмен) бачать у глобалізації джерело майбутнього процвітання і стабільності, єдиного світового порядку, коли В «традиційні нації-держави втрачають свою природність, стають непридатними в якості партнера в бізнесі В».
- Еволюціоністи (Е. Гідденс, Дж. Розенау) вважають необхідною поступову адаптацію до нового світового порядку, що відрізняється більшою взаємозалежністю і тому більшою нестабільністю. Представники обох напрямів впевнені у незворотності глобалізації та відповідної необхідності будівництва нової світової структури, вже не включає суверенні держави в якості основних елементів. Ключовою проблемою глобалізації є питання про ієрархічну структуру сучасного світу: чи є світ однополярним або багатополарним? Різні дослідники відповідають на це питання по-різному. Відомий американський політолог Зб. Бжезінський вважає, що протягом найближчих десятиліть єдиною світовою державою залишаться Сполучені Штати Америки, аргументуючи це твердження поруч геополітичних доводів. На думку російського дослідника В.Л. Іноземцева, розрив між постіндустріальними країнами та рештою світу посилюється, що знаходить вираз у безнадійній технологічній відсталості країн. Інші автори відстоюють ідею багатополарності. Так, американський економіст Л. Туроу вважає, що В«явна мета системи, влаштованої після другої світової війни, полягала в створенні середовища, в якій інші країни могли б стати настільки ж багатими, як Сполучені Штати. Це і сталося В».

А. Уткін наводить п'ять можливих сценаріїв світового розвитку: 1) найбільш ймовірний - продовження ще на кілька десятиліть домінування США, 2) перехід однополярного світу в біполярний внаслідок підйому Китаю, Європейського Союзу, іншого потужного конкурента, 3) схема багатополарного світу, в якій існує кілька центрів сили (США, Європа, КНР, Індія), оточених, як і в біполярній схемі, союзниками і В«васаламиВ», 4) паралельне співіснування шести-семи світових цивілізацій як самодостатніх центрів розвитку; 5) не можна виключати і апокаліпсичні сценарії світових катастроф (ядерна війна, екологічна катастрофа) . Звичайно, всі ці сценарії носять гіпотетичний характер, і тільки реальний розвиток подій встановить їх адекватність. Неодмінною умовою подальшого соціально-економічного прогресу світової спільноти є подолання загрози екологічної катастрофи. Протягом всієї історії розвитку людства збиток від господарської діяльності був порівняно невеликий і природа відновлювала екологічну рівновагу, принаймні в планетарному масштабі. Але в наш час збиток, що наноситься довкіллю, зріс настільки, що природа втратила здатність до самовідновлення. За підрахунками вчених, за останні 200 років на Землі зникло близько 900 тис. видів рослин і тварин. Наближаються до кінця деякі непоновлювані запаси корисних копалин і не встигають відновлюватися споживані ресурси лісоматеріалів та інших видів сировини. Величезна небезпека для цивілізації таїться в глобальному потеплінні клімату на планеті, розширенні В«озонових дірВ», інших катастрофічних процесах. Вони ведуть до скорочення потенційних можливостей Землі як унікального середовища проживання людини. Нинішньому поколінню людей доводиться розплачуватися за марнотратство попередніх поколінь, а майбутні можуть отримати у спадок мляву землю. У ХХ в. значно прискорилося зростання населення планети; з 1,6 млрд. чоловік на початку століття до понад 6,3 млрд. наприкінці, тобто майже в 4 рази. Це зростання пояснюється в основному успіхами медицини, а також поліпшенням харчування і санітарно-гігієнічних умов. Але зміна чисельності населення відбувається неоднаково в різних країнах. Демографічна проблема породжена тим, що в другій половині ХХ століття почався демографічний вибух - стрімке зростання населення Землі. При цьому виникла надзвичайна невідповідність в її динаміці: 80% приросту світового населення припадає на Азію, Африку і Латинську Америку. В епіцентрі демографічного вибуху за допомогою сучасних засобів медицини вдалося значно знизити дитячу смертність, ліквідувати деякі епідемії. За допомогою нової техніки збільшилося виробництво продуктів харчування. Ці та інші зміни призвели до збільшення середньої тривалості життя. У той же час зберігається надмірно висока народжуваність. Очевидно, такий тип відтворення буде спостерігатися, принаймні, до середини ХХІ ст. До цього часу 95% населення припадатиме на Азію, Африку і Латинську Америку.

● Швидке зростання населення в країнах, що розвиваються викликає ряд серйозних соціально-економічних протиріч. Тут в національних кордонах деяких держав так швидко збільшується чисельність населення, що виявляються ознаки абсолютного перенаселення, що перешкоджає раціональному господарюванню. Незважаючи на збільшення виробництва, розміри споживання в розрахунку на душу населення залишаються невисокими порівняно з реальними потребами людей, особливо в зіставленні з рівнем споживання в розвинених країнах. Таким чином, численні прихильники глобалізації поділяються на прихильників революційного та еволюційного підходів до її інтерпретації. Не менш численні і скептично налаштовані стосовно глобалізації дослідники, що вказують на негативні різні аспекти цього процесу, в числі яких і проблема перенаселення Землі.

Висновок

- цивілізація глобалізація глобальна проблема
- Завершуючи дослідження за темою: В«Особливості сучасної цивілізації та глобальні проблеми сучасностіВ», робимо висновки:
- на глобальному рівні суспільство перетворюється у світову систему. Розрізняють дві форми подібної системи - світові імперії та світові економічні системи
- цивілізація - глобальне поняття, що означає ступінь і своєрідність культурного розвитку суспільства або товариств. Її розуміють у двох сенсах: як історичне (час) і географічне (місце) освіта; численні прихильники глобалізації поділяються на прихильників революційного та еволюційного підходів до її інтерпретації. Не менш численні і скептично налаштовані стосовно глобалізації дослідники, що вказують на негативні різні аспекти цього процесу.

Література

- 1.Борісов Е.Ф. Економічна теорія: Підручник. 2-е вид. , Перераб. і доп. - М.: ТК Велбі, Вид-во Проспект, 2004. - С.518. р 2.Борцов Ю.І. Соціологія: Учеб. посібник. - Ростов-н/Д, 2002. -352 С. р. Волков Ю.Г. та ін Соціологія: Підручник/Ю.Г. Волков, В.І. Добрєньков, В. М. Нечипуренко В.М., А.В. Попов; Під ред. проф. Ю.Г. Волкова. - М.: Гардаріки, 2000. - 474 с. р. Кравченко А.І. Соціологія. М.: Логос; Єкатеринбург: Ділова книга, 1999. - 368 с. р. Маршак А.Л. Загальна соціологія: Підручник для вузів/А.Л. Маршак. - Ростов н/Д: Фенікс, 2004. - 384 с.